

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Karl Anderson*
 Härad: *Timmeråls* Adress: *Ljungagård Kalvsvik*
 Socken: *Kalvsvik* Berättat av: *Egen erfarenhet*
 Uppteckningsår: *1938* Född år *1899* i *Kalvsvik*

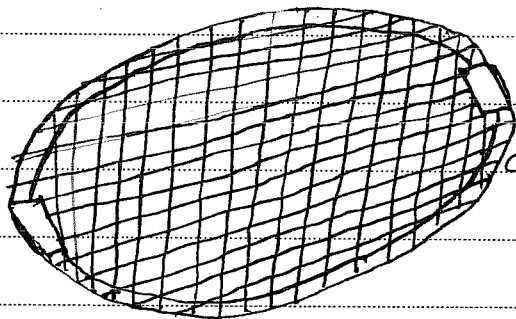
- 1) Uppteckningen rör Lövåkt
 Lövskörden förebom mellan slätten
 och råghörden ungefär den 15 juli
 och den förste augusti då ansågs lövet
 vara färdigt att skörda och fullut-
 get, och var den rätta lövåkten
 Den vanliga benämningen var kvists
 löv men alla gamla kallade det för
 snöja löv, de ängar som var beväxt
 men en del lövhääd kallades för löväng
 det var på rödona ängar huvudsak-
 ligt bjärk, men alla bjärkarna
 dugde ej för de som hade små vita

Skriv endast på denna sida!

24
7 sid.

2)
fläckar kallades för bestbjörk (bestbjörk)
och som fåren ej ville äta
Repa lön förebear för ej så länge sedan
på våren i slut på maj och i början
på juni innan korna släpptes på
betes för att de skulle vänja sig vid
grönfoder då de var magra det kalla-
des för att de bytte om buk, det
var då huvudsakligast sälj som
repsades. Det lön som ansågs bäst
var sälj och aspl vide rönn och al
repsades ej, vid repsningen användes
bara handen och böjde med grenar-
na och under rabbes en vid korz som
kallade kälafat med två handtag
det gick mycket fort, då repsade
man ut efter iherkanten på säljerna

3) Kälafaten som användes var tillverkad av eke och var i storlek 50 liter, det fanns på den tiden gott om kälafataban-
kare, här finns på denna arken nu bara en kvar.



Kälafat

Det repade lövet fodrades med färskt
Lövet som bäjades till vinterfoder
honds i kärver och kallade färarisa-
kärve, brädet som var fält kallades
för lövved och gressarna för hvel-
lingar eller bälar, Det var ej så mye-
ket till lön som föddes på wedjeland

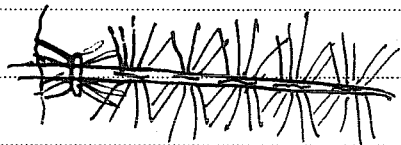
för där skulle det brännas, det mesta
höggs i mögar i ångar och dikestambor
Det redskap som användes var rya
(röjkniv) röjkniv och risbit var
den man kvistade av det fina siltet
som lauts i kärvar



på åkererna om det bara var sälj
som bara var 2-3 årigt bogs böjarna
och det andra fick stå till senare, då
kräddes kärvarna på de avkvistade
stubbarna till sorkning, Då det kvis-
tades bog man bog i bogen och böjde
och gav det ett lugg på mitten så
det knäcktes redan kvistades det med
grenen skulle det kvistats på så sätt

blev loopen dert

Vid lökvinning brukade det vara
fyra en fælde eller rödde två kvita-
de en hand i hög kärvarna, till
hand användes björkgrenar, det var
ett bra dagvärke 200 kärvar på person
till varje får räknades 500 kärvar,
var vädret vacker och lövet fullmogt
och saltet togs det in med ditamma
och ställes upp och med endast ett lager
på höet som fönt var kärjet, omars
brukade det krakas en står slates i
marken och kärvarna bräddes på som
på bilden

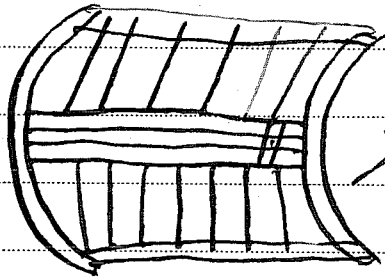


Lökkrake

5458

6.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6) De lörd bärgades bars det i bland in
man lade ett rep på marken och lade
kärvarna varannan kärve med bojor och
rot på varandra det sade man lade dem
slagfällas för att väga jämt annars
hördes de hem på kroghäck



Kroghäck

De som ej hade egen lördäck
fick lugga hos bättre lottade bön-
der, de högg till hälvten fick de
hälvten av kärvarna för arbetet
och markägaren den andra hälvten

5458

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lövet användes till foder åt får
getter och hästar, asplövet av avsett
hara för hästen det ris som blev
över då lövet bärgades och avårets
kallades för fårasis och geisapå-
seved det använde då det kokades
poteter till geisarna.

Jag har här skildrat lövtäkt av egen
erfarenhet jag har varit hundratals
dagsverken med lövuggning och är idag
förekommer det här på orten.